

Четырехдесятодневный тѣ постъ Христовъ, казувать Протестанти тѣ, не може да бжде примѣръ и начало на нашъ тѣ четырехдесятницъ; Защо то Христосъ не е постилъ за това, за да даде намъ примѣръ за постение: защо то ако бы Христосъ искалъ да му послѣдуваме въ постъ тѣ, постилъ бы и той всякъ годинъ четырехдесять дни, какъ то ный постимъ.

Отговаряме: Христосъ само единъ пѣтъ быде искушаемъ явно отъ сатанъ тѣ; за това еднъ само четырехдесятницъ е постилъ, за да подаде намъ примѣръ, да ся въоръжяваме противъ искушенія та съсъ постъ. А понеже ный не единъ пѣтъ, нъ всякогашъ имаме борбъ съсъ искуситель тѣ: за това намъ е нужно всѣкъ годинъ да постимъ въ четырехдесятницъ тѣ.

Упорствовать още противници тѣ и казвать: ако наша та четырехдесятница има начало отъ Христовъ тѣ четырехдесятницъ, то какъ то Той нищо не яде четырехдесять дни и ноци, така сме и ный длъжни да не ядемъ.

Отговаряме: Послѣдуваме Христу колко то можемъ, като ученици на учитель тѣ, като слугы на Господарь тѣ, като человекци Богу, не съ еднакъвъ начинъ: защо то какво сравненіе може да бжде между видѣлинъ тѣ и тьмнотъ тѣ, между създатель тѣ и създаніе то? Нъ колко то може слабость та на наше то естество.

Казвать още противници тѣ: Моисей ако и да е постилъ четырехдесять дни, обаче въ вет-